

Den maritime sikkerhedssituation for civil skibsfart i Guinea-bugten

Pirateriet i Guineabugten fortsætter, men det samlede antal angreb er faldende. Der er til gengæld flere vellykkede angreb mod handelsskibe og fiskefartøjer mere end 200 sømil fra kysten. Udover røverier fokuserer piraterne på kidnapning af søfolk fra velstående lande for at få udbetalt løsepenge. Der er tendens til, at der tages flere gidsler end tidligere for at øge indtægterne per angreb. Foruden det voldelige pirateri er tyverier mod skibe på ankerpladser og til kajs stadigvæk udbredt. Tyverierne udarter sig sjældent voldeligt. Der er ikke udsigt til at de økonomiske og sociale problemer, der forårsager pirateriet, vil blive løst på kort til mellemlangt sigt. Kyststaternes maritime sikkerhedskapaciteter er generelt begrænsede, det transnationale samarbejde svagt og de juridiske strukturer mangelfulde.

Truslen fra piratangreb

Det er meget sandsynligt, at pirateriet i Guineabugten vil fortsætte, og at få grupper af organiserede kriminelle i primært Nigerdeltaet står bag hovedparten af pirateriet i regionen. Piraterne angriber handelsskibe og fiskefartøjer af alle størrelser ud til mere end 200 sømil fra kysten. Piraterne bruger rutinemæssigt kraftige håndvåben for at skræmme skibsbesætningerne til at overgive sig. Det er dog meget sjældent, at denne adfærd medfører dødsfald eller skader på besætningen.

Frem til 2019 fandt langt hovedparten af angrebene sted kystnært ud for Nigeria. I løbet af 2019 og 2020 har angrebne dog i stigende grad fundet sted længere væk fra kysten og ud over grænsen for EEZ (Exclusive Economic Zone, 200 sømylegrænsen).

Der var mere end 20 kidnapninger i 2020, omfattende cirka 130 gidsler. Der har indtil nu været tre kidnapninger i 2021, omfattende cirka 45 gidsler. Piraterne foretrækker at tage gidsler fra vestlige lande og udviklede lande i Asien, da de indbringer en større løsesum end lokale besætningsmedlemmer.

Truslen fra berigelsestyveri

Der forekommer berigelsestyveri rettet mod skibe og ombordværende skibsbesætninger i hele Guineabugten. Tyverierne forekommer hyppigst i farvande, ankerpladser og havne i Togo, Benin, Ghana, Cameroon, Ækvatorial Guinea og Congo. Det er almindeligt, at lokale tyve sniger sig om bord på skibe, der ligger til ankers eller til kajs. Deres mål er primært skibsforsyninger, udstyr eller besætningens ejendele. Typisk afbryder piraterne dog deres forehavende og flygter, hvis de bliver opdaget. Den fysiske trussel mod skibenes besætninger er derfor forholdsvis begrænset, om end enkelte tyverier har udviklet sig volde-

Sammenfatning af den maritime sikkerhedssituation for militær skibsfart i Guineabugten

Dato: 16. marts 2021

Forsvarets Efterretningstjeneste
Kastellet 30
2100 København Ø

Tlf.: 33 32 55 66
E-mail: fe@fe-mail.dk
www.fe-ddis.dk

Truslen fra piratangreb mod et dansk sømilitært bidrag med henblik på bortførelser er **LAV**. Piraterne afbryder angreb, såfremt de erkender, at der er bevæbnede vagter ombord, eller hvis et sømilitært fartøj nærmer sig.

De bagvedliggende årsager til pirateriet består

Det er usandsynligt, at de bagvedliggende årsager til pirateri i Guineabugten bliver adresseret af kyststaterne på kort til mellemlangt sigt. Årsagerne varierer fra land til land, men omfatter bl.a. overbefolkning, befolknings sammensætning med en stor overrepræsentation af arbejdsløse unge og etniske spændinger på grund af manglende tilstedeværelse af statslige ydelser, herunder sikkerhed, til befolkningen. De mange unge arbejdsløse kan derfor søge at finde økonomisk grundlag og ikke mindst identitet i kriminelle miljøer som f.eks. pirateri, militante grupperinger og smugling. Både pirateri og smugler netværkene er velorganiseret bliver drevet professionelt og er særdeles profitable.

De svage statsinstitutioner, korrupsion og utilstrækkeligt uddannede og udstyrede sikkerhedsstyrker betyder samlet, at kriminelle organisationer kan operere forholdsvis frit. Staternes forsøg på at forhindre ekstremistiske grupper fremmarch fra Sahel i nord mod kyststaterne i Guineabugten binder mange af deres sikkerhedsstyrker og efterlader naturligt områder uden sikkerhedsstyrker, særligt i kystområderne. Lokale bevæbnede grupper overtager ansvaret for sikkerheden enten på egen hånd eller i et vist omfang i samarbejde med det statslige niveau.

Det sikkerhedsmæssige samarbejde mellem kyststaterne for at sikre grænser med henblik på at hindre uønsket trafik af smuglervarer som våben, narko, immigranter og ekstremistiske grupper varierer fra intet samarbejde til begrænset samarbejde.

Sammenfatning af trusselniveauer

Truslen fra piratangreb er generelt **HØJ** i hele Guineabugten, idet angrebene hyppigst forekommer i farvandene ud for Nigeria, Ghana, Togo, Benin, Cameroun og Gabon.

Truslen fra piratangreb mod civil skibsfart med henblik på kidnapning for løsepenge er **HØJ** i hele Guineabugten, idet sådanne angreb hyppigst forekommer i farvandene ud for Nigeria, Ghana, Togo, Benin, Cameroun og Gabon.

Truslen fra berigelsestyper rettet mod civile skibe og ombordværende skibsbesætninger er **HØJ** i hele Guineabugten.

Truslen fra piratangreb mod et dansk sømilitært bidrag med henblik på bortførelser er **LAV**.

FE bruger denne skala for sandsynligheder i analyser

"FE vurderer" svarer til "Sandsynligt", medmindre en anden sandsynlighed er angivet.

